

ศิลปินในเอเชียโทเปีย ๑๓/๒๕๕๔

เอเชียโทเปียปีนี้ได้มีเป้าหมายหลักที่การแลกเปลี่ยนศิลปินจากกลุ่มวัฒนธรรมละติน และตะวันออกไกล ได้แก่ ชิลี คิวเบค (แคนาดา/ฝรั่งเศส), เกาหลี และญี่ปุ่น ทั้งนี้เนื่องจาก ๒ ศิลปินรุ่นบุกเบิกของเอเชียโทเปีย คือคุณจุมพล อภิสุข และคุณวสันต์ สิทธิเขตต์ ที่ร่วมกันเป็นผู้คิดสรรค์และสร้างโปรแกรมเอเชียโทเปียปีนี้ มีความสนใจที่จะนำศิลปินจาก ๒ ลักษณะวัฒนธรรม มาแลกเปลี่ยนกันบนเวทีของเอเชียโทเปีย

ชิลี เป็นประเทศที่มีสภาพทางการเมืองและสังคมที่ใกล้เคียงกับประเทศไทย ในสภาพที่ระบบประชาธิปไตยล้มลุกคลุกคลาน สลับกับเผด็จการทหาร และประชากรส่วนใหญ่เคร่งศาสนา ผสมผสานกับความเชื่อดั้งเดิมก่อนยุคอาณานิคม คิวเบค ซึ่งเป็นจังหวัดที่พูดภาษาฝรั่งเศส ในประเทศแคนาดา มีความใกล้ชิด สนับสนุนกับกลุ่มประเทศละตินอเมริกา มากกว่ายุโรป

ในเอเชียศิลปินเกาหลี พัฒนาตัวเองอย่างล้ำหน้าแม้ว่าจะโดดเดี่ยว แต่การเปิดประตูสู่ยุโรปของเกาหลี มีมาก่อนกลุ่มศิลปินประเทศใด ๆ ในเอเชีย ในทำนองเดียวกัน การแพ่งสงครามโลกครั้งที่สองของญี่ปุ่น ทำให้ชาวญี่ปุ่นมีความตระหนักดีว่า การมีสมาคมกับนานาประเทศมีความจำเป็น และจะช่วยให้ญี่ปุ่นรู้จักประชาคมโลกได้ดีขึ้น กองทัพอเมริกันในดินแดนญี่ปุ่นในด้านหนึ่งเปิดประตูสู่โลกใหม่ด้วยเช่นกัน แต่ทั้งญี่ปุ่น เกาหลี ชิลี และคิวเบค ต่างเป็นมิตรที่ใกล้ชิดกับศิลปินไทย ผ่านการแลกเปลี่ยนที่ศิลปินจัดขึ้นเอง จนกลายเป็น ความสัมพันธ์ผ่านการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ประชาชนต่อประชาชน ข้ามเขตแดนทางภูมิศาสตร์ และการเมือง เป็นความเด่นของการแลกเปลี่ยนครั้งนี้

ประเด็นสำคัญ

ภัยพิบัติทางธรรมชาติ ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ท่วมทั้งโลก แสดงให้เราได้เห็นภาพที่เป็นจริง ของโลกใบเดียวกัน ได้ชัดเจนขึ้น เมื่อเกิดน้ำหลากที่นำความเสียหายอย่างมากมาสู่ ผู้คนในประเทศไทย ไม่ได้หมายความว่า ผลกระทบจากพายุลูกแล้วลูกเล่า นั้น จะไม่สร้างความเสียหายแก่ผู้คนในประเทศอื่นในภูมิภาคเดียวกันด้วย ในเวลาเดียวกัน ความพิบัติที่เกิดขึ้นกับชาวญี่ปุ่น จากสึนามิเมื่อต้นปีนี้ เราก็ได้เรียนรู้ถึงความต่อเนื่องของการเคลื่อนของเปลือกโลก ที่หมายรวมถึงหลาย ๆ ประเทศ กว้างไกลไปถึงประเทศชิลี ตอนเหนือของพม่า และทางใต้เกาะชวา และไคร้สเชิร์ช ที่นิวซีแลนด์ ภัยธรรมชาติเหล่านี้ เป็นส่วนหนึ่งของโลกที่เปลี่ยนแปลง อยู่ตลอดเวลา และในอีกทางหนึ่งการพัฒนาอุตสาหกรรมและความสะดวกสบายของผู้คนในโลกมีส่วนรับผิดชอบ อย่างมาก ต่อการเร่งความเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ ให้เกิดเร็วขึ้น กว่าที่ควรจะเป็น

เราตั้งใจที่จะให้การแลกเปลี่ยนครั้งนี้ จะทำให้เราในฐานะประชาชนของประเทศที่ห่างไกลกัน รู้สึกใกล้ชิดกันได้

เกาหลี

ร่วมจัดโดย SORO องค์กรศิลปินแสดงสดของเกาหลี ที่มีนโยบายแลกเปลี่ยนศิลปิน กับประเทศในทวีปเอเชีย และปีนี้เป็นารริเริ่มร่วมกันกับเอเชียโทเปียเป็นครั้งแรก

มูเฮ (Moohye)

ผู้จัดการ SORO ที่ไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย ที่ผสมผสานการทำงานศิลปะแสดงสด กับการเป็นนักจัดการ ได้อย่างน่าทึ่ง โดยปรกติมูเฮ ชอบทำงานในพื้นที่ธรรมชาติ เพื่อแสดงถึงความซาบซึ้งที่เธอมี ต่อสภาวะธรรมชาติ แต่ต่อมาเธอก็ทำงานในห้องแสดงมากขึ้น ซึ่งทำให้เธอต้องเลือกเนื้อหา ที่ตอบโต้ อย่างฉับพลันได้กับผู้ชม เช่น ผู้หญิงมีขน หรือเครื่องประดับกายต่าง ๆ ของผู้หญิง

ชิลี

เอเชียโทเปีย ร่วมกับ DEFORMES เทศกาลศิลปะแสดงสดนานาชาติ จัดโดยชุมชนศิลปินชาวชิลี

เพอร์เพทัว โรดรีเกซ

นักแสดงที่กำลังมาแรงในชิลี เธอเป็นหนึ่งในผู้จัดเทศกาลแสดงสดในชิลี "DEFORMES" ที่จัดทุก ๆ ๒ ปี เพอร์เพทัวสอนศิลปะปั้นดินเหนียว และการใช้ร่างกาย เพื่อประกาศสถานะความเป็นมนุษย์

ควีเบค/แคนาดา

กระแสการเคลื่อนไหวเพื่อเป็นประเทศอิสระของชาวควีเบคในแคนาดา แสดงให้เห็นถึงความรู้สึกทางวัฒนธรรมที่แปลกแยกรุนแรง ต่อภาพความเป็นชาวแคนาดา ดังนั้นพัฒนาการทางศิลปะร่วมสมัยในควีเบค จึงมีความเป็นเอกเทศและมีความสัมพันธ์กับยุโรปมากกว่าอเมริกา แต่ในเวลานี้ การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ดูเหมือนจะมุ่งสู่อเมริกาใต้ และแอฟริกา มากกว่า ซึ่งถือว่าการเคลื่อนไหวเพื่อเกาะกลุ่มกับวัฒนธรรมละติน มากกว่าแบบอังกฤษ/อเมริกา

ริชาร์ด มาร์แตล

ผู้ได้รับการยกย่องจากรัฐบาลควีเบคด้วยรางวัล "ผู้สร้าง – Reconnaissance" ในปี ๒๕๕๓, เขาได้รับการยอมรับว่าเป็นครู หรือผู้รู้เกี่ยวกับศิลปะร่วมสมัยมากที่สุดคนหนึ่งของโลก, เขามีบทความทางด้านศิลปะนานาชาติมาตลอดระยะเวลาที่ยาวนานกว่า 20 ปี ในการเป็นบรรณาธิการนิตยสาร ศิลปะแสดงสด INTER ที่นับเป็นห้องสมุดศิลปะแสดงสดที่ใหญ่ที่สุด แห่งหนึ่งของโลก ริชาร์ด เคยเดินทางมาแสดงในประเทศไทยแล้ว ๓ ครั้ง และเคยเปิดสอนศิลปะแสดงสด ๑ ครั้ง ในครั้งนี้ริชาร์ด ต้องการทำงานร่วมกับศิลปินรุ่นเยาว์ ๑๕ คน อนึ่งรวมบทความเกี่ยวกับศิลปะแสดงสดของริชาร์ด ที่ตีพิมพ์มาแล้วในภาษาฝรั่งเศส และสเปน จำนวนอยู่ใน ๒๐ ประเทศ กำลังจะมีการตีพิมพ์เป็น ภาษาไทย โดยเอเชียโทเปีย ด้วย

ฟรานซิส โอซอนเนสซี กับ ชาร์ลา เลอทัวน

ศิลปินคู่จากควีเบค ที่ทำงานร่วมกันมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๑ แต่ทั้งคู่ต่างก็เป็นศิลปิน ที่มีผลงานมากมายเป็น ที่ยอมรับในแคนาดา และยุโรป ทั้งคู่ได้ร่วมมือกัน จัดเทศกาลศิลปะแสดงสด อาร์ต นอแมด ขึ้นในปี ๒๕๔๐ ที่ถือเป็นเทศกาลที่ได้รับความสนใจสูงมาก ในแคนาดา เพราะเน้นการเคลื่อนย้ายหาพื้นที่ใหม่ อยู่ตลอดเวลา ในดินแดนควีเบค ความน่าสนใจ ของการสร้างงานของฟรานซิส กับชาร์ลา อยู่ที่ทั้งคู่ พยายามหาความลงตัว ในการทำงานและ การมีชีวิต ในความเป็นหญิง และชาย เป็นการแสดงที่ เสมือนหนึ่งเป็นการสร้างสมดุลแห่งความ ชัดแย้ง ในภาวะแห่งเพศ ของแต่ละคน

ยุโรป

วงการศิลปะในยุโรปมักจะก้าวล้ำหน้าไปก่อนเสมอ ในทำนองเดียวกันศิลปะแสดงสด ขณะที่โดยมากจะรับรู้ถึงการเคลื่อนไหวของ John Cage และ Fluxus ในอเมริกา ในยุค 60-70 แต่ยุโรปก็มี ZACH ในสเปน Marcel Duchamp ในฝรั่งเศส Vienna Action, Neo-dada, และ Joseph Bouys, British Pop ฯลฯ ที่เป็นเครือข่ายศิลปินแนวหน้า (Avant Garde) เผยแพร่การสร้างสรรคงานศิลปะนอกแบบแผน มานานกว่า 50 ปี

เวเรน่า สเตง (Verena Stenge เยอรมัน) กับ อันเดร เพกเนส (Andre Pagnes อิตาลี)

เดินทางแสดงผลงานทั่วโลกตลอด 3 ปีอย่างไม่หยุดหย่อน ตั้งแต่พบกันในปี ๒๕๓๙ ผลงานของทั้งคู่มีทั้งเป็น การแสดงสด วิดีโอ และรวมทั้งการสอนปฏิบัติการ เพกเนส ได้รับรางวัลผลงานสร้างสรรค์สูงสุด ของประเทศอิตาลีในปี ๒๕๓๘ และสเตง เป็นศิลปิน ที่มีความโดดเด่นทางด้านงานวิดีโอมาก่อน ผลงานของทั้งสอง แสดงถึงชีวิตที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา และเต็มไปด้วยความเปราะ บาง ไม่เที่ยงแท้ โดยมีรากฐานจากบทกวี และการร่วมรำลึกถึงความทรงจำที่ทั้งคู่มีร่วมกัน

ปาสกาล กริว

ผู้สอนปรัชญาวัฒนธรรมชาวสวิสเซอร์แลนด์ ในฐานะศิลปินเธอคือผู้จุดประกาย ให้ผู้ชมเสาะหาความ หมายของคำว่า ศิลปะ ด้วยความสนุกสนานร่วมกัน ซึ่งเธอเห็นว่า การที่มีผู้คนมาชุมนุมกัน เพื่อกระทำกิจกรรมทางสังคมร่วมกัน ซึ่งเธอให้ความสำคัญกับความรู้สึก ที่ผู้มาในงานมีส่วนร่วม มากกว่ากิจกรรม ในการมาที่เอเชียโทเปียครั้งนี้ ปาสกาล จะมาทำงานกับ ชุมชนผู้หญิงไทยโดยการร่วมมือกับมูลนิธิเอ็มพาวเวอร์ เพื่อร่วมกัน ค้นหาคำตอบถึงความหมายในภาพ ๆ หนึ่งร่วมกัน ด้วยสายตาของผู้หญิง และการถูกรอรับจากสังคม และประเพณี

ชาร์ค ฟาน พอพเพล

อดีตนักดนตรีแจ๊สที่ผันตัวเองมาทำงานศิลปะแสดงสด นอกจากชาร์คจะเป็นศิลปิน เดียวแล้ว ในระดับ นานาชาติ ชาร์คแสดงร่วมกับ BMI (Black Market International) ซึ่งเป็นกลุ่ม ศิลปินนานาชาติ แสดงสดที่มีชื่อเสียงที่สุดในเวลานี้ ผลงานของชาร์ค ใช้พื้นฐานทางวิศวะที่เป็นของ ใช้ประจำวัน ที่เขาเรียกการทำงานของเขาว่า "ข้างถนน – Street-wise" ที่มีพื้นฐานปรัชญาร่วมสมัย Personal matter / Public matter เขาสร้างสถานะการณ์เฉพาะขึ้นจากวิศวะ และผู้ชมเป็นเงื่อนไขในการดำเนินกระบวนการ ที่จะทำให้เขาสามารถสร้างภาพปะติดปะต่อขึ้น จนกลายเป็น

ฮ่องกง

ในสายตาของชาวเอเชีย ฮ่องกงคือตลาดค้าขาย และสังคมที่รีบเร่งวุ่นวาย แต่ในย่านชุมชนชาวฮ่องกงที่เก่าแก่ มีการเคลื่อนไหวทางวัฒนธรรมที่น่าสนใจเสมอ ไม่ว่าจะเป็นแบบประเพณีดั้งเดิม หรือแบบร่วมสมัยที่คละเคล้าปะปนกันไป การต่อสู้เพื่อแสดงถึงอิสรภาพของชาวฮ่องกง มีความโดดเด่นยิ่งขึ้นเมื่อฮ่องกง ถูกถ่ายคืนอำนาจการปกครองไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน

ม็อก ชิวยู

ผู้ก่อตั้งสมาคมละครประชาชนเอเชีย (Asian People's Theatre Society) ผู้เขียนหนังสือเรื่องราวเหตุการณ์เทียนอันเหมิน Voice of Tiananmen Square เขาแนะนำตัวเองว่าเป็นอนาคิสต์ที่ไม่เคยพบระเบิด ปัจจุบันสอนละครร่วมสมัย และศิลปะแสดง สดที่มหาวิทยาลัยฮ่องกงตะวันตก ผู้อำนวยการโครงการละครชุมชน และจัดเทศกาลศิลปะแสดงสด ทุกสองปีในฮ่องกง งานของม็อก เกี่ยวข้องกับ สภาพทางการเมือง และสังคม ของฮ่องกง จีน ที่มีผลกระทบต่อวิถีชีวิต และจำกัดเสรีภาพการสร้างสรรค์ของผู้คน

ศิลปินไทย

แม้ว่าขบวนการสร้างงานแบบแนวหน้า (Avant garde) ในประเทศไทยไม่เคยเกิดขึ้นเลย ในประวัติศาสตร์ศิลปะร่วมสมัยไทย แต่การเกิดขึ้นของเทศกาลศิลปะแสดงสดเอเชียโทเปีย อาจจะทำให้การสร้างงานของศิลปินไทย ถูกจำกัดอยู่ในกรอบของการแสดงสดต่อหน้าผู้ชม ไปพร้อม ๆ กับการบ่มเพาะแนวคิดแบบนอกกรอบ ที่เป็นรากฐานของการแสดงสด อย่างไรก็ตาม เราก็คงหวังว่าการทำกิจกรรมสม่ำเสมอของศิลปินแสดงสดในประเทศไทย และการต่อเนื่องของเอเชียโทเปีย จะทำให้เกิดการเปิดกว้างขึ้นในทัศนะ มุมมอง ถึงการสร้างงานศิลปะที่จะไม่ใช่กิจกรรมที่แยกตัวออกไปจากพัฒนาการทางด้านวัฒนธรรม ของสังคมไทย

วสันต์ สิทธิเขตต์

เป็นศิลปินที่เป็นที่รู้จักกว้างขวางไปถึงนอกวงการศิลปะ ทั้งในแวดวงนักเคลื่อนไหวทางการเมือง ชุมชน ที่เขาจะนำหน้า ใช้ศิลปะเสริมสร้างกำลังใจ ความคิดคึก ในการเคลื่อนไหวแต่ละครั้งได้เป็นอย่างดี ผลงานกวีและบทเพลงของเขา ได้รับการตีพิมพ์มากมาย ผลงานจิตรกรรมเป็นที่ต้องการของนักสะสมนานาชาติประเทศและเป็นสมบัติของพิพิธภัณฑ์นานาชาติหลายประเทศ ในการแสดงสดของเขา วสันต์อาจจะมีคำว่า "นอกกรอบ" มากที่สุดคนหนึ่ง

มงคล เปลี่ยนบางช้าง

ผีเสื้อของมงคล ไม่เคยขยับปีก บทกวีของมงคลไม่มีภาษา เขาเห็นคนคือผู้ทำลาย เสมือนหนึ่งเป็นผู้ปกป้องคุ้มครองสัตว์โลก มงคล แสดงผลงานที่สะกิดผู้ชมให้ตั้งลิ้งงันกับ ภาวะของความหุนหันพลันแล่น และวิสดขนาดเล็ที่ทำให้เขาเป็นเสมือนยักษ์ผู้ทำลายล้าง มงคล เปลี่ยนบางช้าง แม้จะเกิดหลังยุค 6 ตุลา หลายปี แต่เขาก็กลับรักษาประเพณีการแสดงสดแบบประท้วง ที่มีรากฐานมาจากการเคลื่อนไหวทางการเมืองของขบวนการนักศึกษาประชาชนยุคหลัง 6 ตุลา อย่างมั่นคง

จิตติมา ผลเสวก

เป็นนักเขียน ฝับนท์กการเดินทางสัมผัสชีวิตผู้คน และปัจจุบันทำสารคดีเชิงวิจัยเรื่องข้าว ในวัฒนธรรมลุ่มน้ำโขง จิตติมา สร้างผลงานแสดงสด ในราวปี 2538 จิตติมา สนใจในเรื่องการแย่งชิงทรัพยากร ของสังคมมนุษย์ ไม่ใช่การวิพากษ์ หรือคัดค้าน แต่เธอเลือกใช้วัสดุที่แสดงออกในเชิงประจักษ์ มากกว่าทัศนะส่วนตัว

พดุงศักดิ์ คชสำโรง

เริ่มสร้างผลงานแสดงสดมาประมาณ 15 ปีแล้ว ปัจจุบันพดุงศักดิ์ เป็นหัวหน้าภาควิชาจิตรกรรม และรองคณบดีคณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ งานของพดุงศักดิ์ มีโครงสร้างที่แน่นอน และดำเนินไปอย่างมีเป้าหมายตามขั้นตอน ซึ่งเหมาะสมกับความสนใจเฉพาะตัวในเรื่องราวที่เกี่ยวกับความขัดแย้งทางการเมือง/สังคม

นพวรรณ สิริเวชกุล

เป็นนักถ่ายภาพสารคดี ที่มีฝีมือคนหนึ่ง เป็นนักจัดรายการวิทยุเชิงวัฒนธรรมที่มีเพียงไม่กี่คนในประเทศไทย นพวรรณ เข้ามาสู่ศิลปะแสดงสดด้วยการมาเป็นผู้จัดการเอเชียโทเปีย ด้วยความสนใจส่วนตัวและการเรียนรู้จากศิลปินที่มาแสดงในเอเชียโทเปีย ปัจจุบันนี้ นพวรรณเป็นศิลปินแสดงสดที่เดินทางแสดงในเทศกาลนานาชาติปีละหลายครั้ง การทำงานของนพวรรณ เริ่มจากประเด็นบทบาทผู้หญิงที่เธอเห็นว่า เป็นปัญหาที่กระทบกับความเป็นตัวตนของเธอมากที่สุด

จักรกริช ฉิมนอก

ด้วยท่วงท่าเหมือนนักแสดงมายากล จักรกริชฉลาดที่จะเลือกพื้นที่ ๆ เหมาะกับเรื่องราวที่เขาอยากนำเสนอ จักรกริช มีการแสดงบ่อยทั้งบนเวที ๆ เขากำหนดขึ้นเอง หรือกระทั่งในเวทีศิลปะอื่น ๆ เขาทำงานได้หลายอย่าง แม้จะเริ่มทำงานศิลปะด้วยการเป็นประติมากร แต่ตอนนี้ เขาใช้ร่างกายสด ๆ ของตัวเองเป็นประหนึ่งประติมากรรมที่ซับซ้อนมากขึ้น

ภัทรี ฉิมนอก

น้องใหม่อีกคนหนึ่งของวงการแสดงสด เธอเป็นนักร้องแบบ เป็นประติมากร เป็นจิตรกร และนักเย็บปักถักร้อย เริ่มต้นด้วยการแสดงคู่กับจักรกริช แต่ไม่นานมานี้ เธอก็เริ่มที่จะมีผลงานเดี่ยว ที่เสนอเนื้อหาด้วยภาษาที่ง่าย ๆ ตรงไปตรงมา

สรพล ปิณฑาวชิระ

ในด้านทศวรรษที่ 70 สรพล เป็นหนึ่งในกลุ่มนักศึกษาศิลปะที่วิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สร้างกิจกรรมศิลปะใต้ถุนหอพักนักศึกษา ที่ต่อมาเรียกตัวเองว่า กลุ่มบังคลาเทศ เป็นนัยประชดความเป็นนักศึกษาที่ยากจนของพวกเขา เพื่อน ๆ ของสรพล หลายคนเป็นนักดนตรีที่มีชื่อเสียง แต่สรพล ทำงานศิลปะเงียบ ๆ ของเขา เขาคือผู้ออกแบบประติมากรรมรำลึกเหตุการณ์ 14 ตุลา ที่มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ท่าพระจันทร์ ในด้านศิลปะแสดงสด สรพล เป็นหนึ่งในผู้บุกเบิกของประเทศไทย

Raffaello Somazzi

ศิลปินคอสมโพลิยี ชาวสวิส-อิตาลี ที่ย้ายมาตั้งถิ่นฐานอยู่ที่โคราช อ.จักราช มา 16 ปีแล้ว ราฟา ที่เพื่อนศิลปินในโคราชรู้จัก เชื่อในอำนาจของจักรวาล ที่เขาได้รับอิทธิพลมาจากถิ่นกำเนิดของเขา ที่มีพิธีกรรมในด้านจักรวาล สีของจักรวาล และการบูชาด้วยสีสันแห่งจักรวาล

ไพศาล เปลี่ยนบางช้าง

หนึ่งในศิลปินแสดงสดของไทยในยุคต้น ๆ เขาเริ่มสร้างผลงานแสดงสด ในช่วง พ.ศ. 2533 มีผลงานแสดงในระดับนานาชาติ หลายประเทศทั้งในยุโรปและเอเชีย ไพศาล มีคอลัมน์ประจำทางด้านศิลปะ ที่นิตยสารสยามรัฐรายสัปดาห์ นอกจากนั้นยังมีผลงานจิตรกรรม และการจัดวาง ร่วมงานกับจิตติมา ผลเสวก บุกเบิกงานศิลปะชุมชน กับชนอุร์กลาเวย คนไทยพลัดถิ่น และลุ่มน้ำมูล ลุ่มน้ำสาละวิน งานไพศาล ใช้สัญลักษณ์ที่ตรงไปตรงมา กร้าวร้าวรุนแรง ซึ่งเป็นด้านตรงข้ามของการโฆษณาชวนเชื่อเรื่องวัฒนธรรมไทย Smile Thailand

จุมพล อภิสุข

ผู้ก่อตั้งเอเชียโทเปีย เป็นศิลปินนักเคลื่อนไหว ที่พยายามสร้างชุมชนศิลปิน เพื่อให้เกิดขบวนการสร้างงานนอกกรอบที่เขาจริงใจ เขาเป็นผู้แนะนำคำว่า ศิลปะแสดงสด สู่ประเทศไทย พัฒนาแนวความคิดการทำงานแบบการแสดงมาสู่การสร้างสรรค์สด เขาเดินทางแสดงผลงานในระดับนานาชาติมาตั้งแต่ปี 2529 และแนะนำศิลปินไทยและเอเชีย ไปแสดงในเทศกาลในยุโรป และอเมริกา อย่างสม่ำเสมอ เขาเห็นว่าการทำงานศิลปะคือการสะท้อนทัศนะส่วนตัวของศิลปินต่อภาวะทางสังคม-การเมือง ที่มากระทบต่อจิตใจของศิลปิน เขาจะเลือกแอกชั่นที่เรียบง่ายที่สุด เพื่อแสดงถึงความเป็นไปไม่ได้มากที่สุด เขาได้รับรางวัลนานาชาติ Freedom to Create เมื่อปี 2552 ในโครงการ The Journey of Kumjing ที่เขาทำงานร่วมกับคูซิวิต จันทวิภา อภิสุข

ศิลปินไทยรุ่นเยาว์

สมิตชัย เลิศอนันต์

สมิตชัย ศึกษามีเดียอาร์ตปีสุดท้าย และให้ความสนใจในเรื่องเพศสภาวะ และความพยายามกีดกันการแสดงออกทางเพศ ด้วยการสร้างกรอบศีลธรรม และระเบียบประเพณี ต่างๆ

บุญส่ง รอดทับ

สนใจในการใช้สัญลักษณ์ ที่สื่อถึงความเชื่อ ปรัชญา และผลสะท้อน ของความเชื่อ ปรัชญา เหล่านั้น ต่อ การดำรงอยู่ของมนุษย์

สิทธิกันต์ โอ เตชะดิลก

ศึกษาศิลปะภาพถ่าย และกราฟฟิคดีไซน์ และทำงานด้านดินเผา เซรามิก บ้าง งานของเขา ใช้พื้นฐานเรื่องความทรงจำ ผืนผ้า